

ก. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจถึงการใช้ดัชนีวัดผลสำเร็จองค์การของวิสาหกิจการผลิตขนาดกลางและขนาดย่อม และศึกษาถึงการให้ความสำคัญต่อดัชนีวัดผลสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจการผลิตขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่ โดยกลุ่มตัวอย่างของการศึกษา คือ วิสาหกิจการผลิตขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จำนวนทั้งหมด 65 บริษัท

ข. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้ประกอบการวิสาหกิจการผลิตขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดเชียงใหม่ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ (Interview Method) โดยการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล (Personal Interview) เป็นลักษณะการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งจะนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และการจัดอันดับ (Ranking) ประกอบการบรรยาย

ค. ผลการวิจัย

ผู้ประกอบการวิสาหกิจการผลิตขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 67.50 ได้ใช้ดัชนีวัดผลสำเร็จองค์การโดยมีการประเมินครบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้และการเจริญเติบโต ในการพิจารณาดัชนีทั้ง 4 ด้าน ผู้ประกอบการได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อย 10 อันดับ ได้แก่ ความสามารถในการรักษาลูกค้า กำไรสุทธิและอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราผลตอบแทนต่อยอดขายและการเพิ่มขึ้นของยอดขาย จำนวนผลผลิตและการได้มาซึ่งลูกค้ารายใหม่ อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้และรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากลูกค้ารายเดิมรวมทั้งต้นทุนการผลิต การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง การทำงานเป็นทีมและความสามารถของพนักงาน จำนวนของเสียและระยะเวลาของกระบวนการผลิตรวมทั้งระยะเวลาในการพัฒนาสินค้าใหม่ การออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ อันดับสุดท้ายคือ การพัฒนาเครื่องจักร